



№ 5 (48)  
Сакавік 2013

Выдаецца з сакавіка 2005

**АЛМА**  
**РАРЕРЕР**  
СТУДЭНЦКАЯ ГАЗЕТА БДУ КУЛЬТУРЫ І МАСТАЦТВАЎ

Уважаемые коллеги!

Преподаватели, сотрудницы, аспирантки и студентки!

Дорогие женщины!

Примите самые искренние и сердечные поздравления с Международным женским днем 8 марта!

Этот прекрасный день олицетворяет собой огромную любовь и уважение к прекрасной половине человечества. В нашей стране он стал подлинно народным и одним из самых любимых.

Мы не представляем свою жизнь без вас, без вашей любви, без вашей заботы, без вашего внимания. Как не представляем сегодня и жизнь общества без вашей активной и плодотворной деятельности во всех его сферах: от производства до науки, искусства, культуры, от образования и здравоохранения до бизнеса и политики.

В нашей стране целые отрасли, в том числе сфера образования и культуры, держатся на ваших знаниях, профессионализме, самоотверженности. И это не преувеличение. Современные представительницы прекрасного пола не боятся трудностей и психологических нагрузок, социально активны, коммуникабельны, растут и профессионально, и личностно, при этом успевают заботиться о близких, растить детей, сохранять порядок и уют в доме.

От лица всех мужчин нашего коллектива желаю вам огромного счастья, любви, крепкого здоровья, оптимизма и весеннего настроения! Руководство высоко оценивает вашу работу, дорогие сотрудницы, ваш профессионализм, аккуратность и четкость, ваше трудолюбие! Глубокая благодарность вам за вашу ежедневную активную и плодотворную работу!

Доброго здоровья, хорошего настроения, успехов во всех ваших делах! Больше вам цветов, улыбок, радости, и не только в этот день! Пусть сбудутся все добрые пожелания, которые вы сегодня услышите!

**Первый проректор Ю.П.Бондарь**

# МАСТАЦТВА ЛЯЛЬКІ -

21 сакавіка ў свеце адзначаецца Міжнародны дзень лялечніка (International Day of Puppetry). Свята гэта маладое, але ўжо даволі шырока вядомае. Яго карані - у Іране, дзе вядомаму дзеячу лялечнага тэатра Джывада Залфагарыха прыйшла ідэя падарыць тэатралам і прыхільнікам лялечных спектакляў свой уласны дзень у годзе.

У 2000 годзе на XVIII Кангрэсе Міжнароднага з'езда дзеячаў тэатра лялек (Union Internationale de la Marionnette, UNIMA) у Магдэбурзе ён вынес дадзеную прапанову на абмеркаванне. Але, нягледзя-



чы на тое, што дыскусія пра месца і час правядзення гэтага свята была вельмі ажыўленай, гэта пытанне так і не было вырашана. Паміж тым момантам, калі гэта прапанова была вынесена на аб-

меркаванне, і афіцыйным сцвярджаннем свята прайшло тры



гады.

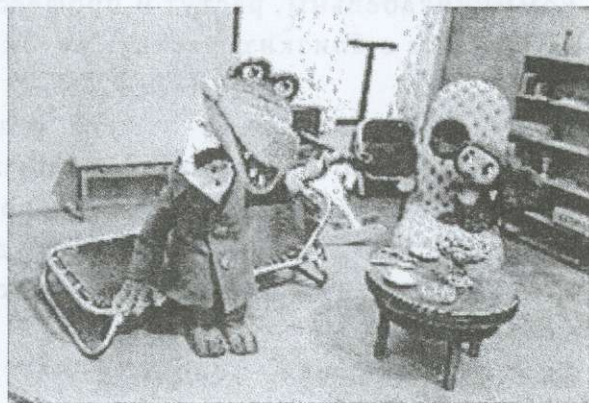
Традыцыю свята лялечнікаў усяго свету адкрыў дзень 21 сакавіка 2003 года. Менавіта з гэтага часу прафесіяналы і прыхільнікі тэатра лялек усяго свету могуць з поўным правам сказаць: "Сёння наш дзень!"

Тагачасны прэзідэнт UNIMA Маргарэта Нікулеску звярнула-ся да ўсіх дзеячаў тэатра лялек з заклікам ператварыць дзень 21 сакавіка ў захапляльны рытуал у славу лялечнага тэатра: "Хай у гэты дзень гуляюць лялечныя спектаклі, праводзяць дыскусіі, уладкоўваюць сустрэчы, хай аб'ядноўваюцца ўсе прафесіяналы і аматары аднаго з найстарэйшых відаў мастацтва - тэатра лялек! Хай усе навокал стануць удзельнікамі нашага свята! Хай усе апynuцца ў тэатры

лялек!"

Лялька - адзін з найцікавых аб'ектаў матэрыяльнай і духоўнай культуры чалавецтва. Навукоўцы мяркуюць, што лялькі з'явіліся разам з чалавекам. Іх знаходзілі ў раскопках найстарэйшых цывілізацый. Гістарычна ў лялькі было шмат функцый і прызначэнняў, шматлікія з якіх цяпер зусім забыты.

Гісторыя лялечнага тэатра налічвае шмат тысячагоддзяў; лялечны тэатр меў, у першую чаргу, рытуальнае і адукацыйнае значэнне, і толькі потым - забаўляльнае і эстэтычнае. Нягледзячы на тое, што ў сучаснай Беларусі лялечны тэатр асацыіруецца пераважна з забаўкай для маленькіх дзяцей, лялечныя пастаноўкі могуць быць вельмі разнастайнымі і прызначацца для сталых людзей. Лялечныя спектаклі для сталых і нават лялечная опера - гэта сур'ёзнае мастацтва. А сама лялька сёння - гэта яшчэ і прадмет мастацтва і калекцыяніравання. Скульптары, дызайнеры, графікі, жывапісцы, дэкаратары звярнулі сваю ўвагу на ляльку. Яны адкрылі для сябе ў гэтым прадмеце велізарныя магчымасці для сінтэзу мастацтваў, для стварэн-



# ЦЕПЛЫНЯ ДЛЯ ДУШЫ

ня новай пластычнай мовы.

Такім чынам, Міжнародны дзень лялечніка - гэта не проста чарговая памятная дата; у гэты дзень прынята ўладкоўваць сапраўднае лялечнае шоу, прадстаўленні, вулічныя спектаклі, праводзіць канферэнцыі і зборы, гурткі, прысвечаныя лялькам і лялечнікам.

У Беларусі існуе нямала культурных устаноў, чыя дзейнасць звязана з мастацтвам лялькі. Але, мабыць, галоўная з іх - Мінскі тэатр лялек, які нязменна радуе глядачоў сталіцы новымі пастаноўкамі. Тут кожнае імгненне напоўнена радасцю гворчасці і новых адкрыццяў. Сёння тэатр лялек дорыць бязмежную прастору для палёту фантазіі і ўяўлення.

У гонар цяперашняга Міжнароднага дня лялечніка апублікаваны зварот ганаровага прэзідэнта UNIMA, прафесара Хенрыка Юркоўскага, у якім ён разважае на тэму сучаснага становішча мастацтва лялькі. "Метафарычнасць і вобразнасць, якія некалі былі здабыткам кожнага асобна ўзятага выгляду тэатра лялек,

сёння сталі крыніцай індыўідуальнага самавыяўлення", - адз-



начае Юркоўскі у сваім пасланні, - "Паўстала індыўідуальная патэтычная мова, якая залежыць не ад краявіднай традыцыі, а ад таленту мастака. Уніфікацыя сродкаў выразнасці ў выніку дала зваротны эффект - іх дыферэнцыяцыю. Разнастайныя сродкі выразнасці сёння - гэта крыніца індыўідуальнай экспрэсіі мастака, якая заўсёды імкнецца да арыгінальных рашэнняў. Пры гэтым лялька ў яе традыцыйным разуменні зусім не знікла з нашага гарызонту і паранейшаму пакідае за сабой права служыць крыніцай творчага натхнення".

А па меркаванні вядомай дзяячкі індыйскага тэатра лялек Капілы Ватсяян: "Свет лялечнага тэатра - гэта нявіннасць дзяцінства, яго чысціня і непасрэднасць, і мудрасць філосафа. Для мяне тэатр лялек заўсёды ўтойвае адмысловае зачараванне, паколькі з'яўляецца ўнікаль-

най з'явай у сферы мастацтва: па сваёй дзіўнай прастаце і, адначасова, па сваёй шматзначнасці гэта - сапраўдны Сусвет таёмнічага і вобразнага, загадкавага і фантазіі. Узнікаючы ў рэальным часе і прасторы, тэатр лялек вяртае нашым душам праўдзівую сутнасць..."

Званне "лялечніка" цяпер падзяляюць не толькі працаўнікі лялечных тэатраў, але і іншыя прафесіяналы і прыхільнікі лялечнай культуры: мастакі і рэстаўратары, калекцыянеры і майстры, эксперты і антыквары. Таму мы віншуем усіх Вас - неабыхавых да чароўнага лялечнага свету! Хай гэта чароўнае хобі і прафесія заўсёды прыносяць радасць!



**Elai**



Не будзьце абыякавыя, бо абыякавасць смяротна для душы чалавека. МАКСІМ ГОРКІ

# 8 МАРТА: ИСТОРИЯ ПРАЗДНИКА

Возник этот праздник как день борьбы за права женщин. 8 марта 1857 года в Нью-Йорке собрались на манифестацию работницы швейных и обувных фабрик. Они требовали 10-часовой рабочий день, светлые и сухие рабочие помещения, равную с мужчинами заработную плату. Работали в то время женщины по 16 часов в сутки, получая за свой труд гроши. Мужчинам после решительных выступлений удалось добиться введения 10 часового рабочего дня. На многих предприятиях в США возникли профсоюзные организации. И вот после 8 марта 1857 года образовался еще один - впервые его членами стали женщины. В этот день во многих городах Нью-Йорка сотни женщин вышли на демонстрацию, требуя представления им избирательного права.

В 1910 году на Международной конференции женщин социалисток в Копенгагене Клара Цеткин выступила с предложением о праздновании Международного женского дня 8 марта, которое прозвучало, как призыв ко всем женщинам мира включиться в борьбу за равноправие. Откликаясь на этот призыв, женщины многих стран включают в борьбу против нищеты, за право на труд, уважение своего достоинства, за мир. В 1911 году этот праздник впервые отмечался 19 марта в Австрии, Дании, Германии и Швейцарии. Тогда более миллиона мужчин и женщин приняли участие в манифестациях. Кроме права избирать и занимать руководящие посты, женщины добивались равных производственных прав с мужчинами.

Международный женский день 8 марта с первых лет Советской власти стал государственным праздником. С 1965 года этот день стал не рабочим. Существовал и его праздничный ритуал. В этот день на торжественных мероприятиях государство отчитывалось перед обществом о реализации государственной политики в отношении женщин. Постепенно Международный женский день в стране терял свою политическую окраску.

После распада Советского Союза день 8 марта остался в перечне государственных праздников Российской Федерации. Отмечается Международный женский день и в странах СНГ: в Азербайджане, Грузии, Казахстане, Киргизии, Молдавии, Таджикистане, Туркменинии, Украине, Белоруссии как Международный женский день; в Узбекистане как День матери; в Армении его отмечают 7 апреля как День материнства и красоты.

# НАВОШТА ПАТРЭБНА ФЛЮАРАГРАФІЯ?

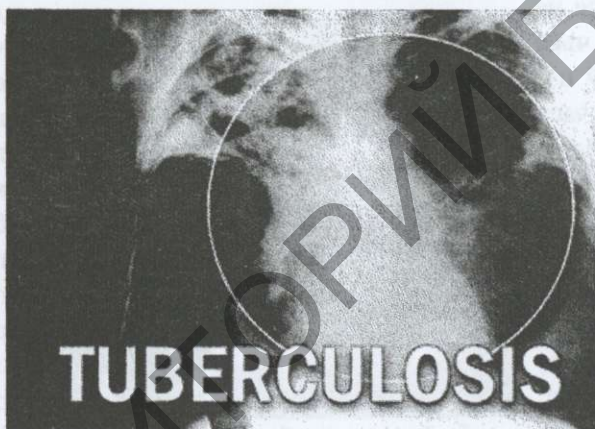
Флюараграфія - гэта спецыфічны метада масавага рэнтгеналагічнага абследавання насельніцтва з мэтай ранняга выяўлення тых захворванняў лёгкіх, якія ў пачатковых стадыях працякаюць утоена, без сімптомаў. Гэта, галоўным чынам сухоты і рак лёгкага.

Сухоты лёгкіх са старажытных часоў з'яўляюцца адной з цэнтральных праблем медыцыны. Кожны год у свеце захворваюць 8 млн. чалавек, каля 2 млн. чалавек паміраюць. Хвароба не літуе ні дзяцей, ні старых, ні багатых, ні бедных.

Сухоты - гэта інфекцыйнае захворванне, якое выклікаецца палачкай Коха. Асноўны шлях перадачы - паветрана-капежны. Пры гучнай гутарцы, кашлі, чханні хворы на сухоты чалавек можа распаўсюджваць узбуджальніка на адлегласці да 5 метраў. У зачыненым памяшканні мікроб можа захоўвацца да 2-х гадзін, у высушаным макросці на хустцы, адзежы, прадметах ужытку, на посудзе ці падлозе - на працягу некалькіх месяцаў. А калі ўлічыць дзіўную жыццёстойлівасць палачкі Коха, якая вытрымоўвае нават мінусовую тэмпературу, няцяжка прадставіць, якія небяспечныя для атачальных людзі, што пакутуюць адкрытай формай сухотаў. Кожны такі чалавек можа заразіць на працягу года больш 10 чалавек.

Часцей за ўсё палачка Коха ўпершыню пранікае ў арганізм у дзіцячым ці падлеткавым узросце. Але хвароба развіваецца

не заўсёды, а ўзбуджальнік застаецца ў арганізме ў неактыўным стане. Для захворвання сталага чалавека неабавязкова паўторнае заражэнне. Досыць зніжэнні імунітэту і дрэмотнай на працягу шматлікіх гадоў палачкі Коха ў арганізме. Усё, што спрыяе зніжэнню імунітэту, вядзе да росту сухотаў - гэта і нерацыянальнае сілкаванне, і частыя стрэсавыя сітуацыі, алкагалізм, курэнне, неспрыяльныя



сацыяльна-побывавыя ўмовы і г.д.

У апошнія гады адзначаецца рост захворвання сухотамі ва ўсіх краінах. Сёння ў свеце налічваецца не меней 10 млн. чалавек, якія распаўсюджваюць інфекцыю. Кожную секунду інфіцыруецца 1 чалавек, кожныя 3 хвіліны - захворвае, кожныя 10 хвілін памірае ад сухотаў 1 жыхар планеты.

У г. Мінску ў 2009 годзе захворванне сухотамі склала 29,9 чалавек на кожныя 100 тысяч насельніцтва. Галоўным чынам гэта малазабяспечаныя ці зусім незабяспечаныя людзі - беспрацоўныя, бамжы, якія злоўжываюць алкаголем і курэннем, г.зн.

так званая група сацыяльнай рызыкі. Асоба трэба вылучыць асоб, якія не абследаваны флюараграфічна больш 2-х гадоў.

Існуе і група медыцынскай рызыкі - гэта хворыя з саслабленым імунітэтам, з хранічнымі захворваннямі (такімі як хранічныя захворванні лёгкіх, страўнікава-кішэчнага тракта, цукровы дыябет, якія атрымліваюць адмысловае лячэнне з нагоды ракавых захворванняў, ВІЧ-інфіцыраваныя), жанчыны ў паслярадавым перыядзе. Сустрэкаюць фтызіятры сухоты і ў цалкам паспяховых грамадзян: хварэюць медыцынскія працаўнікі, настаўнікі, працоўныя і службоўцы.

У г. Мінску ў 2009 годзе выяўлена 550 хворых усімі формамі сухотаў. Большасць выяўлена пры прафілактычным флюараграфічным абследаванні.

**Загадчыца 2-м тэрапеўтычным аддзяленнем 33-й гарадской студэнцкай паліклінікі**

**Е.С.Губская**

## КОЛЬКІ СЭРЦАУ У

27 сакавіка святкуецца Міжнародны дзень тэатра. З гэтай нагоды рэдакцыя нашай газеты вырашыла паглядзець, адкуль пайшоў аматарскі тэатр і калі ён стаў самастойнай культурнай з'явай.

Ці задумваліся Вы калі-небудзь пра тое, як з'явіўся аматарскі тэатр? Гісторыя яго, хоць і не такая шырокая, але не меней цікавая, чым гісторыя тэатра ў цэлым. Да нядаўняга часу не існавала спроб падрабязна вывучыць аматарскі тэатр. Мабыць, гэта несправядліва, бо часта менавіта аматарскае мастацтва вызначае тэндэнцыі развіцця мастацтва прафесійнага. Аматарскі і прафесійны тэатр развіваліся непадзельна адзін ад аднаго і таму вельмі складана прасачыць, дзе і як аматарскі тэатр стаў самастойнай культурнай з'явай. Што і казаць, самакатэгорыя "самадзейнасці" была вызначана філосафамі толькі ў 19 стагоддзі.

Тэатральнае мастацтва ўзнікла яшчэ ў эпоху неаліту. Яго вытокі крыюцца ў старажытных паляўнічых і сельскагаспадарчых ігрышчах і масавых народных абрадах. Фармальна, гле-

дачоў у такіх уяўленняў не было - кожны быў удзельнікам дзейства, але пад гледачамі меліся на ўвазе багі, для якіх і разыгрываліся тагачасныя "пастаноўкі".

Лічыцца, што самыя раннія ўзоры тэатральнага мастацтва з'явіліся ў Індыі. Найстаражытным на тэрыторыі Еўропы з'яўляецца тэатр Старажытнай Грэцыі, які дасягнуў росквіту ў V стагоддзі да н.э. Там жа з'явіліся першыя фэсты-спаборніцтвы ў тэатральным майстэрстве, якія зваліся "агон". Старажытнагрэчаскі тэатр



быў дзяржаўнай установай, акцёры выступалі ў масках, прычым усе ролі выконваліся мужчынамі. Глядацкая аўдыторыя была значна большая, чым у нашы дні - убачыць відовішча збіралася да дзесяці тысяч гледачоў. Акрамя акцёраў, на сцэне прысутнічаў і хор, які дапаўняў і тлумачыў дзеянне. У Рымскай імперыі статус тэатральнага мастацтва панізіўся: драму выцеснілі больш відовішчныя гладыатарскія баі і прымітыўныя ўяўленні мімаў, якія не патрабавалі дэкарацый і памяшкання і разыгрываліся прама на пляцы.

З моманту станаўлення хрысціянства пачаўся этап ганення тэатральнага мастацтва. Свецкія тэатры былі зачыненыя; гледачы

абвешчаны аблуднымі душамаі, а акцёрам было адмоўлена нават у замагільным жыцці - іх, разам з самазабойцамі, хавалі за могілкавай агароджай.

Тым не менш, у эпоху сярэднявечча ў горад пачынаюць перасоўвацца вясковыя забаўнікі, якія становяцца гістрыёнамі - вандроўнымі акцёрамі. У 12 стагоддзі іх колькасць вылічаецца сотнямі і тысячамі. Паступова вылучаюцца спецыялізацыі - бафоны (балазаны-камедыйанты), жанглёры, трубадуры. Бунтарскі дух народа асабліва ярка выяўляла творчасць вагантаў - недавучыўшыхся семінарыстаў, якія выступалі з пародыямі на царкоўныя спевы. У гэтых пародыях, напрыклад, замест Бога Усемагутнага можна было выявіць Бахуса Усеп'юсчага. Мастацтва гістрыёнаў падвяргалася ганенням царкоўнікаў і каралёў, таму акцёры аб'ядноўваліся ў саюзы, з якіх пасля сталі стварацца кружкі акцёраў-аматараў. У 14-15 стагоддзях пад уплывам гістрыёнаў шырыцца хваля самадзейнай народнай творчасці.

У царкоўнай каталіцкай службе зародкі новага тэатра з'яўляюцца ў 9-10 стагоддзях. Першыя прымітыўныя рэлігійныя драмы выконваліся святарамі. Пазней, царкоўныя ўлады забаранілі святарам удзельнічаць у падобных пастаноўках і праводзіць іх у цэрквах, аднак гэта забарона толькі спрыяў развіццю новай драмы. Прадстаўленне перамясцілася на вуліцу. Містэрыі, удзел у якіх у вялікім ліку прымалі вернікі-рамеснікі, збіралі шматлікую аўдыторыю падчас штогадовых свят. Менавіта так закладваўся падмурак аматарскага тэатра.

# АМАТАРСКАГА ТЭАТРА?

У эпоху Адраджэння адбывалася мноства пераўтварэнняў у тэатральнай справе, далей аж да Новага часу, тэатральнае мастацтва ўдасканальвалася, але не перабудоўвалася.

Рэнесанс выклікаў яркі воплеск развіцця мастацтва. Змены ішлі ва ўсіх аспектах тэатральнага жыцця: з'яўляліся новыя жанры, формы, тэатральныя прафесіі. Гэта звязана не толькі са зменай грамадскага клімату, але і з развіццём навукі і тэхнікі - як вядома, тэатр выкарыстоўвае ў сваім арсенале ўсе магчымыя выразныя сродкі. Адбыліся кардынальныя змены і ў арганізацыі тэатральных відовішчаў: тым часам перад тэатрам упершыню ў гісторыі паўстала праблема канкурэнтнай барацьбы за глядача. Гэтым абумоўлена з'яўленне ў эпоху Рэнесансу шматлікіх новых тэатральных жанраў, закліканых задаволіць запыты ўсіх глядачоў. Так, у Італіі найвялікім поспехам карысталася маладое опернае мастацтва і вулічны імправізацыйны тэатр масак (камедыя дэль артэ). У Англіі адкрываліся публічныя агульнадаступныя драматычныя тэатры (і самы знакаміты з іх "Глобус"). У Іспаніі карысталіся поспехам прадстаўленні рэлігійнага тэатра - auto sacramental, аднак у публічных тэатрах - каралях - шырока ішлі спектаклі і народна-дэмакратычнага кірунку. У Нямеччыне актыўна развіваліся масленічныя прадстаўленні і фарсы. Пры гэтым у Еўропе адбываўся ўзаемны ўплыў тэатраў розных краін адзін на аднаго, канкурэнцыя абумовіла шырокую "гастрольную" практыку невялікіх акцёрскіх труп (пераважна італь-

янскіх і англійскіх).

У Беларусі ўласны вектар развіцця тэатра таксама з'яўляецца менавіта ў эпоху Адраджэння і Рэфармацыі. Узнікаюць батлеечныя тэатры, тэатры пры школах і езуіцкіх калегіумах.

Мяжа 17-18 стагоддзяў - час росквіту батлейкі і школьных тэатраў, дзе ставіліся інтэрмедыі - невялікія п'есы ці сцэны, звычайна камічнага характару. З другой паловы 18 стагоддзя пачынае развівацца прыгонны тэатр. Заснавальніцай першага такога тэатра і аўтарам п'ес для яго была Францішка Уршуля Радзівіл.

У першай палове 19 стагоддзя прыгонныя тэатры знікаюць, з прычыны недахопу грошаў на іх утрыманне. У гарадах з'яўляюцца аматарскія тэатры. Выступаюць і заезжыя польскія і расійскія трупы з платнымі спектаклямі (т.зв. тэатры антрэпрызы).

Напачатку 20 стагоддзя праходзяць паказы твораў рускай і сусветнай класікі лепшымі трупамі з Расіі, з'яўляюцца аматарскія тэатры, музычна-драматычныя групы і, так званыя, беларускія вечарыны. На іх традыцыях у 1907 годзе паўстала "Першая Беларуская трупа" І.Буйніцкага. Праз тры гады калектыў набыў статут прафесійнага, гастралюваў у Пецярбургу і Варшаве. Пазней ён быў зачынены з-за матэрыяльных праблем. Пераемнікам тэатра стала "Першае таварыства беларускай драмы і камедыі".

З 1911 годзе у Вільні на аматарскіх асновах дзейнічаў Беларускі музычна-драматычны кружок пад кіраўніцтвам А.Бурбіса. Далей у 1920-ыя гады адзін за адным з'яўляюцца дзяржаўныя

тэатры: першы - ў Мінску, другі - ў Віцебску. У гэтым жа годзе з гурткоў мастацкай самадзейнасці сфарміравалася тэатральная трупа Уладзіслава Галубка (Голубева), а з яе - перасоўны тэатр, пазней ён становіцца трэцім дзяржаўным тэатрам.

У 60-70-ыя гады адбываецца развіццё "аматарства" ва ўсіх выглядках мастацтва. Адкрываюцца тэатральныя гурткі і клубныя аб'яднанні. У 1967 годзе прайшоў першы ўсесаюзны фест мастацкай самадзейнасці.

Прайшоўшы шматвяковы шлях ад рытуальных скокаў каля вогнішча да машабных і насычаных спецефектамі пастановак, аматарскі тэатр заняў сваё законнае месца ў тэатральным мастацтве. Аўтар шматлікіх афарызмаў, Барыс Круціер, аднойчы сказаў: "Акцёры як дзеці, ім бы толькі пагуляць", і аматарскі тэатр з веку ў век дае такую магчымасць. Ён іграе зусім адмысловую ролю, паколькі аднолькава ўплывае як на глядача, так і на акцёра, выходзячы, адукоўваючы, забаўляючы і духоўна ўзбагачаючы кожнага, хто мае да яго дачыненне.

**Касьянава Кацярына**

Людзі бязглуздна даверлівыя... Уся рэклама свету заснавана на трох прынцыпах: "Добра, шмат і дарма". Таму можна даваць кепска, мала і дорага. АЛЯКСАНДР ГРЫН

## Дни франкофонии и французского языка пройдут в Беларуси

*Ежегодно 20 марта отмечается Международный день франкофонии и французского языка. Праздник направлен на распространение во всем мире французского языка и франкофонных культур.*

С 3 по 23 марта отдел сотрудничества и культуры посольства Франции в Республике Беларусь проводит мероприятия, посвященные музыке, визуальному искусству, литературе, театру и кино. В программу включены концерты, просмотр фильмов, лекции, спектакли, конкурсы, мастер-классы, конференции на французском языке. В организации мероприятий приняли участие посольство Франции в Беларуси, Отделение посольства Швейцарии в Минске, посольства Румынии и Болгарии в Минске.

## ПРОГРАММА

10-12 марта 2013 - Путешествие по франкофонным сказкам Фредерик Бассез (Рассказчица – Франция)  
Воскресенье, 10 марта, - с 15.00 до 16.30 - во Французской Медиатеке (ул. Гикало, 4)  
Понедельник, 11 марта, - с 14.00 до 15.30 - в библиотеке г. Молодечно (ул. Толстого, 4)  
Вторник, 12 марта, - с 13.00 до 14.30 - во Французской Медиатеке (ул. Гикало, 4)  
12 марта - Конкурс литературного перевода "С приветом от Давида Фонкиноса"  
Вторник, 12 марта, - в 19.00 в МГЛУ (ул. Захарова, 21)  
Дополнительная информация и подача заявок на участие в конкурсе по адресу: [masha.bunos@gmail.com](mailto:masha.bunos@gmail.com) (координатор - Мария Бунос)  
Жюри конкурса: Дмитрий Колас – переводчик, издатель (Беларусь), Геннадий Романов – переводчик (Беларусь), Валерий Кислов – переводчик (Россия).  
Лучший перевод будет опубликован в городском журнале "Большой".

13 марта - Концерт в рамках дней франкофонии  
Заза Фурнье (поп-певица – Франция)  
Среда, 13 марта, - в 19.00 в Белорусской государственной филармонии (пр-т Независимости, 50)  
14 марта - Круглый стол, посвященный франкофонии  
Кирил Вачев - Болгария, Лиз Тальбо Барре - Франция, Мадалена Флореску – Румыния, Альдо де Лука - Швейцария.  
Ведущий: Денис Кожарин  
Четверг, 14 марта, - с 10.00 до 11.30 - в БГУ (факультет международных отношений) (ул. Ленинградская, 20), ауд. 516, 5-й этаж  
15 марта - Викторина, посвященная франкофонии  
Для учащихся средней и старшей школы, только по записи в Медиатеке  
Пятница, 15 марта, - с 16.00 – 17.00 - во Французской Медиатеке (ул. Гикало, 4)  
17 марта - Театральное представление  
"Французская весна", спектакль франко-белорусской ассоциации "Demain le printemps-Teatro"  
Воскресенье, 17 марта, - в 19.00 в Театре белорусской драматургии (ул. Крапоткина, 44)  
18 марта - День, посвященный литературному переводу  
С участием Валерия Кислова – переводчика (г. Санкт-Петербург, РФ), Надежды Бунтман – переводчика, преподавателя французской литературы в МГУ им. Ломоносова (г. Москва, РФ)  
С полной версией программы можно ознакомиться на портале [tut.by](http://tut.by), в разделе "Культура"



Заснавальнік - студэнцкі савет Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта культуры і мастацтваў

Выдавец - інфармацыйны цэнтр студэнцкага савета ўніверсітэта

Галоўны рэдактар:  
ГРЫБ Настасся

Карэктар:  
АВРАМЧЫК Дзмітрый

Меркаванні аўтараў могуць не адпавядаць пункту гледжання рэдакцыі. Аўтары нясуць адказнасць за дакладнасць матэрыялаў.

Адрас рэдакцыі:  
220007, г. Мінск,

вул. Рабкораўская, 17,  
каб. 230, тэл. 256-06-20

БДУКМ. Зак. 69 тыр. 299 экз.  
Надрукавана на рызографе